

Ministerier, som give rundelige Bidrag til den, af hvilke man faar mange gode og værdifulde Oplysninger, som det er ønskeligt at have samlede paa et saadant Sted, men der er andre Ministerier, som ere mere sparsomme med deres Meddelelser, og man mærker ikke til, at Udgiveren i saa Henseende kan udøve den fornødne Ryndighed overfor de forfællige Ministerier i Retning af Vigelighed med Hensyn til de leverede Meddelelser. Naar han bliver sat i Stand til at overlade mere af det rent haandværksmæssige Arbejde til en Medhjælper, vil han maaske nok kunne anvende mere Tid og Umage til at bestemme og kontrollere selve Tidens Indhold. Overfor Vædringsforslag under Nr. 40 om at nægte en Forhøjelse af 23 Kopisters Lønning med 200 Kr. til hver gjorde den ærede Ordfører nogle mere almindelige Bemærkninger gældende med Hensyn til de Fordringer, der ofte stilles om Forhøjelse af Embedsmænds eller Bestillingsmænds Lønninger særlig under Hensyn til de store og stigende Fordringer, som Livet stiller. Den ærede Ordfører benægtede, at noget saadant med Føje kunde gøres gældende. Dette beror jo imidlertid ganske paa, hvilket Udgangspunkt man tager for sin Betragtning. Ingen kan nægte, at der nu gennemgaaende i hele Befolkningen stilles større Fordringer, end det var Tilfældet for adskillige Aar tilbage. Noget andet er det, at man selvfølgelig ikke fra Aar til Aar kan paavise en saadan Stigning, og Spørgsmaalet bliver derfor naturligt overfor de enkelte Fordringer om Lønningsforhøjelsers paatrængende Vigtighed, naar den paagældende Lønningslov er emaneret, thi ligger Emaneringen langt tilbage i Tiden, er jeg fuldt overbevist om, at denne Motivering strækker til og er fyldestgørende. Naar den ærede Ordfører dernæst mente, at alle saadanne Embeds- og Bestillingsmænd som dem, hvortil disse Kopister høre, ved Siden af have Bierhverv, privat Erhverv, og at det derfor ikke er nødvendigt at forhøje Lønningen for deres Statsarbejde, forekommer det mig dog, at man maa sige, at det er ønskeligt, at de Lønnes saaledes for deres Arbejde i Statens Tjeneste, at de saa lidt som muligt nødsages til at anvende deres Tid til andet Arbejde. Men det er klart, at naar man ikke vil forbedre Lønninger, som i sig selv ere lave, og som ved de i Tidens Løb stedfundne Forandringer ere blevne relativt endnu lavere, bliver det nødvendigt, at man stiller mindre og mindre Krav til de paagældende. Jeg tror imidlertid ikke, at det paa dette Punkt er Tilfældet, og det vilde vistnok være ønskeligt, om den

ærede Minister her i Tinget vilde give lidt nærmere Oplysninger om de Krav, der stilles til de paagældende Funktionærers Tid. Det turde da maaske vise sig, at den fremsatte Begæring om en besteden Forhøjelse af deres Lønninger er vel begrundet. Det er derfor ogsaa mit Haab, at Udvalget vil tage dette Spørgsmaal under fornøjet velvillig Overvejelse til tredje Behandling. — Hvad angaar Vædringsforslaget til § 25, som angaar vedkommende Departementschefes Rejse til Færøerne og Island, er det ganske vist en Genganger, men jeg skal dog derom bemærke, hvad der ogsaa tidligere er omtalt, at det, netop fordi der er kommet en ny Departementschef, som ganske savner Selvfølelse til disse Forhold, vilde være ønskeligt, om han blev sat i Stand til at erhverve saadant ved en Rejse til Øerne. Overfor Vædringsforslaget Nr. 201, som angaar en lille Bevilling paa 600 Kr. som Tilskud til Sømændsforeningen, for at sætte den i Stand til at forsyne Sømænd med Identitetstegn, gjorde den ærede Ordfører gældende, at det, man havde imod denne Bevilling, var, at den skulde heds til en saadan privat Forening som Sømændsforeningen, medens han henstillede som et aabent Spørgsmaal, hvorledes man vilde stille sig, dersom det ikke var Tilfældet, og der derimod var Tale om Foranstaltningen i og for sig. Jeg skal da minde om, at saaledes forelaa Spørgsmaalet oprindeligt. For nogle Aar siden forelaa et Forslag fra Ministeriet om at bevilge 5000 Kroner til Gennemførelse af denne Foranstaltning gennem Ministeriet, og da nægtede Tinget Bevillingen. Derefter har vedkommende private Forening taget Sagen i sin Haand og søgt at gennemføre Foranstaltningen, som formentlig er nyttig for Sømændene, og nu er der kun Tale om at give et forholdsvis mindre Tilskud til denne Forening for at sætte den i Stand til at gennemføre denne Foranstaltning. Det kan da næppe undre, om Ministeriet har ment, at man, selv om man var ubillig til at bevilge et Beløb til Foranstaltningens Gennemførelse ved Ministeriet, dog mulig kunde være tilbøjelig til at give et Tilskud til denne Forening, der har paataget sig at gennemføre Foranstaltningen, og jeg skal derfor anbefale denne Sag.

Leth: Med Hensyn til det Vædringsforslag, som angaar en Lønningsforhøjelse til Kopisterne i Landsøver- samt Hof- og Stadsretten, forstod jeg den ærede Ordfører, om jeg opfattede ham rigtig, saaledes, at Udvalget havde savnet de fornødne Oplysninger, som behøvedes i denne Sag, for at